

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/221/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7810209254
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2012:7810209254.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Táne Veščíčkovej a JUDr. Jána Slebodníka vo veci žalobcu E. E., C., U. XXX, zast. JUDr. Slavomírou Huszthyovou, advokátkou, Advokátska kancelária, Košice, Dominikánske nám. 41, IČO: 35 551 780, proti žalovanému E. S., G., zást. JUDr. Ladislavom Csákóom, advokátom, Rožňava, Hviezdoslavova 4, o zaplatenie 8 395 € istiny s príst., o odvolaní žalovaného proti rozsudku 10C/13/2011-85 z 13.4.2011 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom určil, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu za obdobie od 24.10.2008 do 23.9.2009 užívaním nehnuteľností zapísaných na LV č.XXX P. Ú. G., s ich označením v období od 24.10.2008 do 26.11.2009 ako rozostavaný rodinný dom (ďalej len RD) na parc.č.740/8, parc. KNC 36 - záhrady o výmere 512 m² a KNC 740/8 - zast. plochy a nádvoria o výmere 794 m² a v období od 27.11.2009 do 23.9.2010 ako RD súpisné číslo (ďalej len s. č.) XXX na parc.č.740/11, parc. KNC 36 - záhrady o výmere 512 m², KNC 740/8 - zast. plochy a nádvoria o výmere 628 m² a KNC 740/11 - zast. plochy a nádvoria o výmere 166 m² (ďalej len nehnuteľností).

V odôvodnení, o. i. uviedol, že v konaní vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil, čo vyplýva z LV č.XXX P. Ú. G. ku dňu vyhlásenia rozsudku, zo Zápisnice o udelení príklepu pri dražbe nehnuteľností v konaní Ex/366/2005 z 24.10.2008, z uznesenia Okresného súdu (ďalej len OS) Rožňava 9Er/176/2005-173 z 12.1.2009 (právoplatného 28.1.2009), z rozsudku OS Rožňava 4C/65/2009-63 z 22.10.2009 (právoplatného 9.8.2010), z návrhu žalobcu proti žalovanému o vypratanie nehnuteľností, podaného 3.9.2010 u exekútky JUDr. Judity Jakobejovej, z kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalovaným a E. S. I. E. S. z 9.10.2008, z kolaudačného rozhodnutia č.SP2000/03398-JU z 31.8.2000 (právoplatného 30.9.2000) a zo správy Správy katastra Rožňava z 5.4.2011. Vychádzajúc z § 152 ods.2 O. s. p., § 451, § 456 O. z., § 150 zák.č.233/95 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, § 7 a § 70 zák.č.162/95 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov (ich znenie citoval), na základe vykonaného dokazovania došiel k záveru, že žaloba ohľadom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, čo do základu, je dôvodná, preto vo veci rozhodol medzitimným rozsudkom o základe nároku žalobcu. Poukázal na to, že rozsudok, ktorý „rieši“ len otázku základu nároku a ponecháva pritom otázku rozsahu nároku ďalšiemu rozsudku sa nazýva medzitimným, že predpokladom jeho použitia je deliteľnosť predmetu konania na 2 zložky a to na základ a výšku a že v prejednávanej veci žalobca požaduje vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 8 395 € za užívanie nehnuteľností za obdobie od 24.10.2008 do 23.9.2010. Došiel k záveru, že najprv rozhodne o základe nároku žalobcu, teda o tom, či žalovaný sa bezdôvodne obohatil užívaním nehnuteľností a za aké obdobie. Zdôraznil, že v cit. ust. je vyjadrená

všeobecná zásada, že ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí toto obohatenie vydať, že dôvodom vzniku záväzku je získanie bezdôvodného obohatenia na úkor iného, že na základe toho vzniká záväzkový vzťah medzi tým, kto sa bezdôvodne obohatil a je povinný bezdôvodné obohatenie vydať a medzi tým, na úkor koho sa niekto obohatil a má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, že zák. pripúšťa rôzne formy bezdôvodného obohatenia, medzi ktoré patrí aj získanie majetkového prospechu plnením bez právneho dôvodu, že ide o také plnenie, kde od začiatku nebol právny dôvod na plnenie, t. zn., že sa plnilo, hoci chýbala právna skutočnosť, najmä zmluva, na základe ktorej sa spravidla plní. V konkrétnom prípade z vykonaného dokazovania zistil, že žalovaný bol vlastníkom nehnuteľností, nadobudnutých v celosti na základe rozsudku OS Rožňava 8C/757/2000 o vyporiadaní BSM medzi ním a O. T. a keďže nesplnil povinnosť uloženú mu uvedeným rozsudkom, bol 27.6.2005 podaný návrh u exekútora JUDr. Petra Hodermarského, vedený pod Ex/366/2005, 9Er/176/2005, na vykonanie exekúcie na zaplatenie 561 426 Sk istiny s prísl., že počas exekučného konania žalovaný uzavrel kúpnu zmluvu o prevode nehnuteľností 9.10.2008 a dodatok 11.11.2008, ktorej vklad bol Správou katastra Rožňava povolený 14.11.2008 pod V2152/08, že exekútor JUDr. Hodermarský v konaní Ex/366/2005 vykonal dražbu nehnuteľností 24.10.2008, že príklep bol schválený uznesením 9Er/176/2005-173 z 12.1.2009 (právoplatným 28.1.2009) a, že čo sa týka označenia nehnuteľností na LV č.XXX P. Ú. G., v uznesení boli označené tak, ako boli zapísané v katastri ku dňu rozhodnutia vo veci. Urobil zaver, že vlastníkom nehnuteľností sa stal k 24.10.2008 žalobca, že nič na tom nemení ani skutočnosť, že žalovaný kúpnu zmluvou z 9.10.2008 včítane dodatku z 11.11.2008 previedol vlastnícke právo na tretie osoby, nakoľko vklad vlastníckeho práva nebol povolený správou katastra ku dňu udelenia príklepu, teda k 24.10.2008 (ku dňu vykonania dražby bol vlastníkom nehnuteľností žalovaný), že tým, že žalovaný od 24.10.2008 užíval nehnuteľnosti až do 23.10.2010 (žalované obdobie) napriek tomu, že nebol ich vlastníkom, nemal žiaden právny titul na ich užívanie a užíval ich bez toho, žeby bol zaplatil žalobcovi náhradu za užívanie, vzniklo u neho bezdôvodné obohatenie na jeho úkor, ako vlastníka nehnuteľností, že tým, že bezplatne užíval cudziu vec a bez právneho titulu, nemusel vynaložiť žiadny finančné prostriedky na zabezpečenie svojho bývania, resp. užívania príľahlých pozemkov, tým sa vlastne bezdôvodne obohatil, že protiprávnosť užívania nehnuteľností vyplýva aj z rozsudku OS Rožňava 4C/65/2009, kde žalovanému bola uložená povinnosť vypratať nehnuteľnosti, nevstupovať na ne a vydať žalobcovi kľúče od rozostavaného RD bez s. č. Pokiaľ žalovaný v konaní namietal skutočnosť, že žalobca vydražil rozostavaný RD a on (žalovaný) je vlastníkom RD so s.č.XXX, uviedol, že z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že žalovaný so svojou bývalou manželkou Ivetou Rybárovou, rod. Gallovou, nar.29.12.1967, boli bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, označených ako rozostavaný RD bez s. č., nachádzajúceho sa na parc.č.740/8 - zast. plochy a nádvorí o výmere 794 m² včítane parc. a parc.č.36 - záhrady o výmere 512 m², že v konaní o vyporiadanie BSM 8C/757/2000, takto označené nehnuteľnosti, nadobudol do výlučného vlastníctva žalovaný s povinnosťou vyplatiť bývalú manželku sumou 561 426 Sk s prísl., že pred ukončením tohto konania po predložených dokladoch a to kolaudačného rozhodnutia a rozhodnutia o určení s. č. došlo 19.4.2001 na LV č.347 k. ú. Gočovo k zápisu RD so s.č.159 a zároveň došlo k zmene parc.č.740/8 o výmere 794 m² tak, že z nej boli vytvorené 2 parc. a to parc.č.740/8 o výmere 628 m² a parc.č.740/11 o výmere 166 m², na ktorej sa nachádza RD s.č.159, že v čase vydania rozsudku 8C/757/2000 23.4.2005 už v katastri bol zapísaný RD so s. č., napriek tomu v rozsudku o vyporiadaní BSM bola nehnuteľnosť označená podľa pôvodného zápisu pred 19.4.2001 ako rozostavaný RD a preto kataster po doručení rozsudku 8C/757/2000 11.1.2008 vykonal opravu zápisu a podľa rozsudku 18.2.2008 opätovne zapísal RD ako rozostavaný, že následne, po predložení kolaudačného rozhodnutia a rozhodnutia o pridelení s. č. 10.11.2009 žalobcom Správa katastra Rožňava opätovne zapísala 27.11.2009 RD so s.č.159 a parc. KNC 740/11 o výmere 166 m² a upravila výmeru na parc.č.740/8 na 628 m². Napokon uzavrel, že z uvedeného možno jednoznačne konštatovať, že vždy šlo, tak pri dražbe nehnuteľností 24.10.2008, ako aj pri schválení príklepu uznesením 9Er/176/2005 z 12.1.2009, ako aj pri vydaní rozsudku 4C/65/2009 z 22.10.2009 o vypratání nehnuteľnosti, pri uzatváraní kúpnej zmluvy žalovaným z 9.10.2008 včítane dodatku z 11.11.2008, ako aj pri vydaní tohto rozsudku, o tú istú nehnuteľnosť, teda dokončený RD so s.č.159 na parc.č.740/11 a parc. KNC 36 - záhrady o výmere 512 m², KNC 740/8 - zast. plochy a nádvorí o výmere 628 m² a KNC 740/11 - zast. plochy a nádvorí o výmere 166 m² (predtým parc.č.740/8 mala výmeru 794 m², čo je súčet výmery 628 m² a 166 m²), že nehnuteľnosť takto existovala od 19.4.2001, keď v katastri bol vykonaný zápis na LV č.XXX P. Ú. G. pod položkou výkazu zmien 28/01, že nebyť toho, že pri vyporiadaní BSM boli použité predchádzajúce údaje v označení nehnuteľností a nebyť toho, že kataster vykonal zmenu zápisu 18.2.2008 pod položkou výkazu zmien 4/08, neboli by vznikli rozdielne zápisy a označenia tej istej nehnuteľnosti, teda žalovaný v konaní nepreukázal, žeby žalobca bol vydražil inú nehnuteľnosť, ako RD s.č.XXX včítane pozemkov č.740/8,740/11 a 36, že mu jednoznačne svedčí

vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré užíva žalovaný bez právneho dôvodu, že pre jednoznačnosť vo výroku rozdelil žalované obdobie na 2 časti s presným označením nehnuteľností tak, ako boli zapísané na LV č.XXX P.. Ú.. G. a že po právoplatnosti medzitémneho rozsudku doplní dokazovanie, ohľadom výšky bezdôvodného obohatenia a vo veci rozhodne o výške plnenia, ako aj o trovách celého konania. Žalovaný napadol rozsudok včas podaným odvolaním a uviedol, že nakoľko s týmto rozsudkom nie je spokojný, rozhodol sa podať odvolanie z dôvodov uvedených v § 205 ods.2 písm. b),d),e) a f) O. s. p. V prvom rade nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že sa celú dobu jednoznačne jednalo o tú istú nehnuteľnosť a nejasnosti v označení nehnuteľností, nemajú dopad na opodstatnenosť uplatňovaného nároku. Poukázal na to, že vo všetkých rozhodnutiach súdu týkajúcich sa nehnuteľností a žalobcu, t.j. uznesenia OS v Rožňave 9Er/176/2005, ktorým bol schválený príklep pri dražbe nehnuteľností a rozsudku OS v Rožňave 4C/65/2009, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti vypratáť nehnuteľnosti sa hovorí o rozostavanom dome bez s. č., že ako vyplýva i zo Správy katastra Rožňava, on ešte 11.4.2001 doručil žiadosť na zápis domu s priloženým kolaudačným rozhodnutím, na základe ktorého bolo povolené užívanie stavby na účely bývania, tzn., že od tejto doby RD tak, ako stojí dnes, bol a je spôsobilý na užívanie a nemohlo medzičasom dôjsť k jeho zbúrianiu príp. prestavbe, na základe ktorej by mohlo dôjsť k opätovnému prepisu na rozostavanú stavbu tak, ako to konštatuje súd vo svojom odôvodnení, že z toho dôvodu bránia uvedené skutočnosti vykonateľnosti uvedeným rozhodnutiam súdu pre ich neurčitosť, že nemožno predsa po ňom požadovať, aby sa vystaňoval z rozostavaného domu, ak býva v dome riadne skolaudovanom a rovnako nemožno schváliť dražbu rozostavanej nehnuteľnosti, ak je táto dokončená, že je jasné, že žalobca ako vydražiteľ veľmi dobre vedel, akú nehnuteľnosť kupuje, bol sa oboznámiť s jej stavom a p., nič mu teda nebránilo v tom, aby tieto okolnosti namietal (čiže namietal, že sa nejedná o rozostavaný, ale skolaudovaný RD) a že ak to nenamietal, nepochybne len preto, aby kúpna cena bola čo najnižšia, v tomto prípade by však mal znášať aj následky svojho neuváženeho konania. Ďalej uviedol, že práve na tieto rozhodnutia súdov pritom nadväzuje aj napadnutý medzitémny rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté o základe žalovaného nároku, že pravdivosť týchto jeho tvrdení potvrdzuje aj samotný text žaloby, v ktorom sám žalobca uvádza, že je vlastníkom rozostavaného domu bez s. č., že má za to, že všetky uvedené skutočnosti a nejasnosti robia aj uvedený rozsudok z toho dôvodu nepreskúmateľným, čo má v konečnom dôsledku za následok odňatie možnosti mu konať pred súdom, že i pre prípad, že by sa odvolací súd plne nestotožňoval s uvedenými námietkami zdôraznil, že sa žalobca podanou žalobou domáhal vydania platobného rozkazu, resp. rozsudku, ktorým by súd určil jeho povinnosť zaplatiť mu 8 395 € s prísl. a trovy konania, kým medzitémnym rozsudkom bolo bez toho, žeby to bol žalobca navrhoval, určené, že sa na jeho úkor za uvedené obdobie bezdôvodne obohatil, že i keď je si vedomý toho, že pre posúdenie opodstatnenosti žaloby musí súd skúmať jej základ, teda či sa mal alebo nemal na úkor žalobcu obohatiť, domnieva sa však a že takýto výrok rozsudku je ultra petitum, tzn. je v rozpore s petitom navrhovaným v žalobe. Citujúc znenie § 80 O. s. p. uviedol, že si myslí, že v prípade, ak žalobca svoj žalobný petit formuloval podľa § 80 písm. b) O. s. p., je v rozpore so zák., aby súd rozhodoval o určení, a to už len z toho dôvodu, že v tomto prípade sa konania a dokazovanie vykonáva sčasti odlišne, zamerané aj na zistenie naliehavosti právneho záujmu. Zároveň namietal aj existenciu naliehavého právneho dôvodu na určení sporu. Rovnako namietal účelnosť napadnutého rozsudku, citoval znenie § 152 ods.2 druhá veta O. s. p. a, poukazujúc na uvedené, považoval vydanie medzitémneho rozsudku za neúčelné a predčasné. Tvrdil, že ak súd bol presvedčený o opodstatnenosti nároku žalobcu, nič mu nebránilo vykonať jeden jediný dôkaz nariadením znaleckého dokazovania, na základe ktorého bolo možné hneď na ďalšom pojednávaní rozhodnúť o celej prejednávanej veci. Opakoval, že on pritom stále spochybňuje jednak samotný základ podanej žaloby, ale aj jej výšku. Považoval za dôležité uviesť, že aj keby súd dospel k záveru, že sa má na úkor žalobcu bezdôvodne obohacovať, že neobýva celý RD, ale len 2 izby, kúpeľňu a kuchyňu, pričom vykonáva údržbu celého domu, vykuruje ho celý (je všeobecne známe, že každý objekt sa musí aspoň temperovať, aby nevznikli na ňom škody) a pokiaľ sa prijme argumentácia súdu, že ide o RD patriaci žalobcovi, on sa bezdôvodne obohacuje na jeho úkor tým, že on vykonáva za neho všetky údržbové práce a temperuje jeho objekt. Napokon uviedol, že v rámci procesnej obrany (nejde o vznesenie vzájomnej žaloby) vznáša kompenzačnú námietku, čo do výšky žalobcom uplatneného nároku titulom nároku na vydanie predmetu bezdôvodného obohatenia za to, čo sa on na jeho úkor bezdôvodne obohacuje tak, ako to uviedol. Na základe uvedeného navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že napadnutý medzirozsudok súdu je vecne správny a správne odôvodnený, že súd sa správne vysporiadal s otázkou základu prejednávanej veci, správne zistil skutkový základ sporu a tento správne právne posúdil, že v konaní bolo preukázané a že žalovaný bez právneho dôvodu užíva od 24.10.2008 doposiaľ nehnuteľnosti v jeho vlastníctve. Obranu

žalovaného, spočívajúcu v tom, že ním užívané nehnuteľnosti nie sú totožné s nehnuteľnosťami v jeho vlastníctve, považoval za účelovú, lebo - ako to vyplýva z výpisu z LV - je výlučným vlastníkom nehnuteľností a že vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam žalovanému nesvedčí. Poukázal na to, že v priebehu posledných 11 rokov došlo k nasledovným zápisom údajov o druhu predmetnej stavby v katastri nehnuteľností: 19.4.2001 zmena pôvodného údajov „rozostavaný RD“ na „RD s.č.XXX“ na základe kolaudačného rozhodnutia z 31.8.2000 (právoplatného 30.9.2000) a následnej žiadosti žalovaného a jeho rozvedenej manželky z 11.4.2001, 18.2.2008 zmena údajov „RD“ na „rozostavaný RD“ bez s. č. na základe rozsudku OS Rožňava 8C/757/2000 z 23.4.2005 (právoplatného a vykonateľného 23.4.2005) vo veci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva žalovaného a jeho rozvedenej manželky a 27.11.2009 zmena údajov „rozostavaný RD“ na „RD s.č.159“ na základe žiadosti žalobcu, ktorý sa stal vlastníkom nehnuteľností 24.10.2008. Tvrdil, že zmeny zapísaných údajov v katastri nehnuteľností, a to najmä údaj o popise stavby a údaj o s. č. a tomu zodpovedajúce označenie nehnuteľností v jednotlivých rozhodnutiach súdov a v iných listinách nemôže byť na jeho ujmu, že nehnuteľnosti boli vždy v čase rozhodovania o nich označené v súlade s § 70 ods.1 a § 71 ods.2 cit. zák.č.162/95 Z. z. v platnom znení a v súlade s § 154 ods.1 O. s. p. a že vždy sa jednalo o tie isté nehnuteľnosti a vždy boli dostatočne identifikované (aj pre účely exekučného konania, čo napokon konštatuje aj exekučný súd v uznesení 12 Er/764/2010 z 9.6.2011). Poukázal ďalej na to, že pokiaľ aj došlo k chybe, ktorá bola správou katastra nedopatrením zapísaná 18.2.2008 [po vyporiadaní BSM medzi žalovaným a jeho rozvedenou manželkou v konaní 8C/757/2000 a pred nadobudnutím vlastníckeho práva ním (žalobcom)] a to oprava zápisu RD na rozostavaný, bolo to práve v dôsledku správania žalovaného, lebo bolo jeho povinnosťou, príp. jeho rozvedenej manželky, ako účastníkov konania o vyporiadaní BSM, správne označiť nehnuteľnosti ako RD so s. č. a nie rozostavaný RD, predišlo by sa tým vzniku nasledovných nezrovnalostí, že o uvedených nezrovnalostiach v katastri nehnuteľností mal - na rozdiel od neho - vedomosť práve žalovaný, keď sa napr. neúspešne pokúsil zmariť uspokojenie práv svojich veriteľov tesne pred dňom konania dražby (bezprostredne potom ako mu bola doručená dražobná vyhláška) a to prevodom nehnuteľností na svojich rodičov kúpnu zmluvou z 9.10.2008 v znení dodatku z 11.11.2008, kde označil nehnuteľnosti ako rozostavaný RD, že v rozpore so svojimi povinnosťami neposkytol správe katastra presné a pravdivé informácie pre účely opravy chyby v katastrálnom operáte, naopak aj v tomto konaní zneužíva skutočnosť, že v katastri bola nedopatrením, ako aj zanedbaním jeho povinností, zapísaná chyba v označení majetkovej podstaty nehnuteľnosti. Pokiaľ žalovaný uvádza, že okolnosti týkajúce sa nesprávneho zápisu v katastri nehnuteľností mal namietat on (žalobca), poukázal, že nemal v čase nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam k dispozícii dokumentáciu stavebného a kolaudačného konania a ani rozhodnutie o s. č., že sa o týchto nezrovnalostiach dozvedel až po nadobudnutí vlastníctva, kedy mu aj stavebný úrad vydal kópie rozhodnutí, týkajúcich sa označených nehnuteľností a až na základe týchto listín požiadal o zosúladenie skutkového a právneho stavu v katastri nehnuteľností. Čo sa týka toho, že žalovaný ďalej vytyka súdu nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, uviedol, že z odvolania nevyplýva, v čom nie je rozsudok preskúmateľný, mal za to, že sa súd dostatočne a zrozumiteľne vysporiadal s nejasnosťami, na ktoré poukazoval žalovaný, podrobne zistil, ako vznikli rozpory medzi skutkovým stavom a údajmi zapísanými v katastri nehnuteľností a svoje zistenia premietol do odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a že jasne a výstižne vysvetlil, akými úvahami sa správal pri hodnotení dôkazov a ako vec právne posúdil. Nemal výhrady ani k vydaniu rozsudku o základe prejednávanej veci, hoci to nenavrhol, tento postup súdu považoval za účelný a najmä v súlade so zásadou hospodárnosti konania, keďže účelnosť vydania medzi rozsudku posudzuje výlučne súd, nie je viazaný návrhmi účastníkov, že žalovaný v priebehu doterajšieho konania namietal iba základ uplatneného nároku, k výške sa vôbec nevyjadroval, že vyriešením základu sporu sa môže vytvoriť možnosť na mimosúdne vyriešenie otázky výšky nároku a naopak, ak sa ukáže, že neexistuje právny základ uplatneného nároku, ušetrí súd nákladné dokazovanie o jeho výške, že pokiaľ ide o samotný výrok rozsudku, je tento v súlade správnu teóriou aj praxou, že v konaní žalovaný priznal, že užíva nehnuteľnosti, že aj z jeho postoja v tomto konaní, ako aj v iných konaniach (najmä v exekučnom konaní), je zrejmé, že nie je ochotný dobrovoľne tieto vypratať v jeho prospech a umožniť mu ich nerušené užívanie a že nie je podstatné, koľko miestností v RD reálne obýva, ak mu bráni ujať sa držby nehnuteľností ako celku. Pokiaľ v odvolaní žalovaný uviedol, že sa bezdôvodne obohacuje na jeho úkor tým, že vykonáva všetky údržbové práce a temperuje objekt, tvrdil, že táto jeho obrana sa netýka základu nároku, o ktorom rozhodol súd medzitimným rozsudkom, že teoreticky by mohla byť predmetom konania o výške uplatneného nároku, že on (žalobca) ho ale nikdy nežiadal o akékoľvek práce na nehnuteľnostiach, že ak by mu nebránil v ich užívaní, vykonával by údržbové práce na nich a vykurovanie domu sám a žeby si mal byť vedomý, že prípadné škody na nehnuteľnostiach v dôsledku

ich nesprávneho užívania ním by mohli byť predmetom ďalšieho súdneho konania, iniciovaného ním (žalobcom). S poukazom na uvedené navrhol potvrdiť napadnuté rozhodnutie ako vecne správne.

Odvolačný súd prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a rozsudok potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo je vecne správny, súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, odôvodnenie má podklad v zistení skutkového stavu a odvolačný súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne.

Žalovaný odôvodnil odvolanie odvolacími dôvodmi podľa § 205 ods.2 písm. b),d),e) a f) O. s. p., t. j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ani jeden zo žalovaným uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

Podľa ustálenej súdnej praxe inými vadami, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci sú všetky vady prejavujúce sa v chybnom postupe súdu prvého stupňa pri dokazovaní, v nesprávnom posudzovaní procesných otázok, ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania, v chybnom poučovaní účastníkov a v ďalších nedostatkoch v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú bez ďalšieho, ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

V odvolaní žalovaného sa neuvádza žiadna skutočnosť, ktorá by zakladala existenciu tohto odvolacieho dôvodu.

Odvolačný dôvod podľa § 205 ods.2 písm. d) O. s. p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu prvého stupňa je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p., a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 až § 135 O. s. p.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplývala, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 až § 135 O. s. p.

Podľa § 205a ods.1 O. s. p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku odvolacím dôvodom len vtedy, ak a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods.4 a d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Odvolačný dôvod podľa § 205 ods.2 písm. e) O. s. p. je daný vtedy, ak vo svetle nových skutočností alebo dôkazov, ktoré účastník uplatnil v súlade s § 205a O. s. p., nemôže obstáť súdom zistený skutkový stav. Ide najmä o skutočnosti a dôkazy, ktoré nastali (vznikli) po vyhlásení (vydaní) rozsudku súdu prvého stupňa, preto skutočnosti a dôkazy, ktoré tu boli v konaní pred súdom prvého stupňa a účastník ich neuplatnil (hoci len preto, že o nich nevedel), nemôžu byť v sporovom konaní odvolacím dôvodom. Predpokladá sa, že účastníkom uplatnené skutočnosti a dôkazy sú nové (v porovnaní s tým, aké tu boli v konaní pred súdom prvého stupňa) a v danej veci sú právne významné.

Žalovaný v odvolaní neuplatnil žiadne skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom, avšak aj pokiaľ by bol tak urobil, nebolo by možné na ne vziať zreteľ, lebo v uznesení 10C/13/2011-38 z 24.1.2011, doručenom mu 31.1.2011, bol riadne poučený podľa § 120 ods.4 O. s. p.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania).

Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania, na čom nič nemenia ani skutočnosti uvedené v odvolaní žalovaného, v ktorom sa v podstate iba opakujú skutočnosti, s ktorými sa súd v odôvodnení napadnutého rozsudku presvedčivo a výstižne vyrovnal.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.